

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Morbi animæ, & eorum cura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

biginosum; rubiginem perdes: si aurum; fies purior. Brogmard. Morbi pellunt peccata.

Si vis, potes me mundare. Matth. 8. 2. Tu si vis, notat desiderium curationis mixtum cum resignatione: resignat enim, & se submittit voluntati divinæ; ut, si velit, curet; si nolit, non curet. Morbi enim sæpe animæ sunt utiles: idque scit Deus; sed nescit homo. Cornelius hic.

Ut manifestentur opera Dei in illo. Joan. 9. 3. Poterat cæcus dicere: quid Domine! ad hoc homines in ærumnis ponis, ut gloria tua manifestetur? Verum ô cæce! quàm magna est Dei misericordia, & gratia; vilissimum terræ vermiculum in instrumentum gloriæ suæ assumere. Virga Aaron baculus erat. Num. 17. 10. sicut & aliorum pastorum: verum quia assumpta à Deo fuit in mirabilium suorum instrumentum; in Arca testamenti reconditur; tantique æstimatur, & colitur, ut nemo, præter summum Sacerdotem, illam semel in anno perspiceret. Gloriare ergo in infirmitatibus tuis, ut manifestetur in te virtus, & gloria Christi. Diez, ser. 4. D. 4. Quadr.

Ecce, quem amas, infirmatur. Joan. 11. 3. Venit infirmitas in Lazarum; sed longè antè venerat in illum Dei amor: prius dilectus dicitur, quàm infirmus. *Prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis.* Pl. 20. 4. Antea dulcia amoris pocula, quàm potiones amara. Baeza t. 2. l. 8. c. 3. §. 7.

§. V.

In morbo patientiæ exempla.

Testa saniam radebat. Job. 2. 8. Accepit testam, ut raderet saniam. Dic ô beate Job! ob quam rem hoc facis? Meritò, inquit, exag-gero, atque commoveo, ipsos dolores; ut per cuncta ostendam nequissimo diabolo: quia ejus malitiam irrideo; quia iniquitatem ejus contemno; quia omnes ejus plagas, atque vulnera, ad nihilum reputo. Ad hoc ralis Job sua vulnera testâ: ut nobis patientiæ, atque tolerantie, normam daret. Origenes l. 2. in Job. Job laborasse plus quàm triginta morbis, putâ, podagrâ, chiragrâ, ichiade, arthritide, dysenteria, anginâ, fame caninâ, igne sacro, cancro, asthma-te, febrî hæcticâ, leprâ, apostemate, pleuritide, vigiliâ, dolore renum, vermibus, dolore costarum, visceribus putridis, ulcere pulmonum, scabie, lue venereâ, animi deliquiò &c. ex ipsis Jobi verbis, totò librò sparsis, colligit noster Pineda in Job c. 2. 7. S. Cyprianus ait: Job significare clarissimum Dei: quia amore ejus constanter tanta sustinuit Cornelius in ep. Jacobi c. 5. 2. sufferentiam Job audistis. Immundam ulceris sui redundantiam magnâ æquani-

mitate distungebat; & erampentes inde bestio-las in eodem specus, & passus, foraminosa carnis ludendo revocabat. Terullianus l. 1. de patient. c. 14.

Lazarus- ulceribus plenus. Luc. 16. 20. Lazarus pauper erat, & infirmus graviter. Ecce alius dolor, videre alios in deliciis, se verò fame premi. Num igitur Lazarus in tantis malis blasphemavit? nihil horum. Sed fortis erat. Unde manifestum? propterea, quòd Angeli ipsum mortuum susceperint. Theophylactus hic

§. VI.

Morbi animæ, & cura eorum.

Non est circumligata neque fota oleo. If.

1. 6. Habes oleum divinæ misericordiæ, in quo foveas vulnera peccatorum; habes oleum gratiæ, in quo mitiges morbos vitiatorum; habes oleum gloriæ, in quo lenias fatigationis certaminum. Richardus à S. Vict. tr. 3. de statu inter. hom. c. 8.

Hujus statuae caput ex auro optimo &c. Dan. 2. 32. Ad hoc procul dubio nonnulli per-mittuntur in actione deformiter cadere; & au-rum suum in argentum, argentum in aes, aes in fer-rum oferrum in testam, mutare: ut ex proprio defectu, & quasi per experimentum discant; quid de propria virtute, & fortitudine, sentire de-beant. Idem de eruditione hom. inter l. 1. c. 22.

Erat homo habens demonium immundum. Luc. 4. 33. Quia divina Bonitas misereri non desinit, nec continet in ira misericordias suas; Filium suum misit in terras, ut passionis humani generis, quas neque natura, vel ars, poterant suâ virtute curare; divinâ & superna-turali virtute depelleret: ut ostenderet, quid in-animabus facturus erat, qui sic corpora refo-vebat. Simon Cass. l. 5. c. 8.

Num murabant- Scribe. Luc. 15. 2. Expedit infirmis Medico esse propinquos; aliter inva-lens infirmitas inferet exitium. Nulla major infirmitas, quàm fieri peccatorem; ad quam depellendam solus Christus est medicus: quia languores nostros ipse tulit: appropinquate Deo; & ipse appropinquabit vobis. Simon Cass. l. 6. c. 14.

Quia antiquorum morborum difficilis, & tarda curatio est; tantò velocius adhibeantur remedia, quantò recentiora sunt vulnera. S. Leo l. 1. de Refurr. D.

Si faucii morbos corporales depellere cupientes, nullis facultatibus parcimus; etiamsi indusium dividendum sit, ut ab infirmitate illa liberemur: multò magis animæ infirmitatem, & gravissima peccatorum vulnera, curaturi; per eleemosynam, cum summâ alacritate eam exerceamus. S. Chrysost. l. 6. serm. de Verb. Ap.